

VSTAL Z MRTVÝCH!

Milovaní bratři a sestry, vážení přátelé, pokoj Vám!

Dnešní den ve své podstatě patří k těm vůbec **nejdůležitějším či nejpřevratnějším dnům lidské historie** (i když se jeho výročí každý rok posouvá do jiného data). Jde o **den připomínky slavného Vzkříšení z mrtvých Pána Ježíše Krista**. Po Velkém pátku – dni utrpení, bolesti a ztráty, po sobotě – dni obav z budoucnosti a strachu o život, přichází neděle, která dosvědčuje Boží lásku k člověku. Ježíš, jediný spravedlivý, který se obětoval za všechny nespravedlivé, je vyveden ze smrti zpět k životu.

Je dobré si připomenout, že naše víra stojí na čtyřech jednoduchých poznacích, které shrnují evangelium, tedy tu Dobrou zprávu o záchraně člověka:

- **Člověk je stvořen k Božímu obrazu** – znamená to, že na sobě neseme otisk Stvořitelovy ruky, nejsme pouhá mluvící zvířata, jak by si někteří lidé přáli. Být si vědom toho, že jsem stvořen k Božímu obrazu, nám zároveň umožňuje vnímat určitý plán, záměr i smysluplnost celého stvořeného Vesmíru i nás samotných a našich životů. Nejsme dílem náhody a neskončíme v nicotě. Nejpodstatnější skutečností je, že je nám dána do vínku **svoboda volby**, ostatně jedině ta nám umožňuje druhé skutečně milovat.
- **Člověk se rozhodl stát se sám sobě bohem**. Mnozí z nás žili a většina lidí kolem nás žije s postojem, že „není Boha“. Někteří Boha poznali, a přesto se rozhodli dál jít svou soběstřednou cestou. Propast mezi Stvořitelem a stvořením se neustále rozšiřuje a prohlubuje. Vidíme-li kolem sebe chaos, krizi zdravotní, ekonomickou či společenskou, nehledejme za tím Boží pomstychtivost, nýbrž lidskou soběstřednost a egoismus. Pokud jsme zamítli Boha, pak jsme přeci jenom my sami strůjci svého osudu, o to víc, když ve své pýše odmítáme nabídnutou pomoc shůry...
- **Bůh, protože je milujícím a soucitným Otcem, se z lásky k nám rozhodl náš problém sám vyřešit**. Přichází prostřednictvím Ježíše Krista – a to je celé tajemství a zázrak Božího vtělení. Bůh na sebe v Ježíši bere úděl svého stvoření, tedy člověka, úděl tvůj i můj a sám trpí.
- **Ježíš k nám přichází jako Král služebník**. Je roven Bohu, patří mu veškerá sláva a chvála, ale přesto na nich nelpí a je ochoten sám sebe zmařit proto, aby nás přivedl zpět do vztahu s Bohem. Ježíš, jako dobrý syn nebeského Otce slouží lidem a nakonec, ač sám spravedlivý, se obětuje za nás – nespravedlivé. Jeho cesta však nekončí na kříži, nýbrž Otcova **lásky ho vyvádí z hrobu**. A nám, lidem, tím umožňuje návrat do vztahu s Bohem, možnost nově začít a mít naději věčného života.

Na tom všem je pozoruhodné, že lidé jsou ochotni mnohdy se vším souhlasit, kromě té poslední části, kterou **zpochybňují: tedy Ježíšovo vzkříšení z mrtvých**.

S údivem zjišťujeme, že jsme se za dva tisíce let ve svých postojích příliš nezměnili, protože tytéž problémy v první církvi řešil apoštol Pavel. Znovu zdůrazňuji, že pochybnosti řešil v samotné církvi (!), nikoli mezi nevěřícími!

Pojďme se společně podívat na to, co říká apoštol Pavel ve svém prvním listu do Korintu, v 15. kapitole, verších 12-19, které jsou i základem dnešního slova:

Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých.

Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!

V našem textu čteme, že se Pavel podivuje nad určitým rozporem, který od některých věřících zaznívá: Vyznáváte, že Ježíš vstal z mrtvých, tedy že se navrátil zpět do života, ale zároveň popíráte zmrtvýchvstání. To je protimluv.

A dodává, že pokud by nebylo zmrtvýchvstání, pak se ze smrti nemohl navrátit ani Ježíš, a to, na co spoléháme a co zvěstujeme druhým, je jen klamná, tedy falešná, zvěst. V takovém případě bychom se a museli druhým jevit jako ti nejubožejší – dokonce bych řekl nejtrapnější – lidé. Proč? Jednoduše proto, že (viděno zvnějšku) věříme pouze nějakým bludům či přeludům. A měli bychom naději jen pro tento život. Život, který jednoho dne skončí naším úmrtím.

Nakonec i to by se dalo ještě nějak unést, zvláště když si uvědomíte, jakým pitomostem jsou lidé schopni uvěřit a jakými nesmysly a pověrami se často ve svém životě řídí. **Ale věřit lži a postavit na ní svůj život, je přeci hloupost.**

Dodávám, že jsem poznal několik **kolegů a vzdělaných teologů, kteří nevěřili ve vzkříšení fyzického Ježíšova těla**. Snažili se to rozumem vysvětlit jako jakousi skupinovou halucinaci učedníků, kterou nastartovalo zklamání a bolest ze ztráty Mistra. Také mluvili o tom, že zůstala přeci ta úžasná idea velkého učitele, čili jde jen o symbolické vzkříšení. Patrně tím mysleli něco v podobném smyslu, jak říkali ruští Komunisté: „*Lenin věčně živý*“. Naštěstí pro nás je tenhle rozvratitel Ruska a ničitel lidských životů už hodně dlouho po smrti.

Nevím, zda takové úvahy nazvat **nesmysly, nevěrou, nebo jenom nedůsledností v myšlení**, možná ale platí všechny tři možnosti najednou.

Stačilo by, důkladně si pročíst celý Velikonoční příběh a pochybovači by zjistili, že **práci poctivého skeptika už za ně odvedl apoštol Tomáš**. Když mu ostatní učedníci říkali překvapivou zprávu o tom, že jejich hrob je prázdný a Mistr je vzkříšen z mrtvých, pochyboval: „*No, dokud ho neuvidím, dokud nevložím ruku do jeho ran, neuvěřím...*“ A pak i on na vlastní oči uvidí a uvěří. **Ježíšovo zmrtvýchvstání je několikanásobně a opakovaně potvrzeno různými svědky.**

Nyní se však dostávám se k mnohem důležitější záležitosti, totiž jaké důsledky má pro náš život zmrtvýchvstání. Pokud není vzkříšení z mrtvých a nevstal-li Ježíš fyzicky z hrobu, neopustil-li říši mrtvých, **pak to znamená, že není žádné odpuštění našich selhání a vin**. To úplné odpuštění a smazání vin na kříži je zároveň spojeno či potvrzeno se vzkříšením, a tedy s novým začátkem. **Staré stvoření zemřelo, povstává nové k životu věčnému** – jak společně vyznáváme při křtu.

Pokud není vzkříšení a není tedy odpuštění, pak se jeví víra jako marná, jenom jako jeden z lidských rozmarů či podivností. Není-li vzkříšení, pak ztrácíme naději na něco čistšího, lepšího a radostnějšího, než máme jen v tomto životě.

Ano, nám se daří docela dobře, ale šesti sedminám lidstva se dobře nedaří – žijí v bídě, bolesti, utrpení, pronásledování, nedostatku... To možná ani nelze nazvat životem, jako spíš přežíváním a to až k samotnému hořkému konci. Mnohým z nich jejich život a umírání nedává žádný smysl. **A takovým bychom v jejich utrpení chtěli přinášet klamnou naději, pokud by byla shledána klamnou?**

Zanechejme nyní pochybovače jejich pochybám – oni sami jsou strůjci svého života a svého štěstí. **A čemu věří, nebo o čem pochybují, toho se jim nakonec, k jejich vlastnímu zklamání, vrchovatě dostane.**

Pojďme se raději podívat na to, **co nám do života přináší skutečnost Ježíšova vzkříšení z mrtvých:**

- **Smrt je poražena** – díky Ježíšovu vzkříšení z mrtvých víme, že ten, kdo je obklopen Boží otcovskou láskou, **projde smrtí jen jako bránou. Naším cílem už není nicota a věčné zapomenutí či nebytí, nýbrž plný život** v radostném odpočinku tváří tvář Bohu a také, jak hezky vystihuje C.S.Lewis v *Poslední bitvě*, závěrečném dílu *Letopisů Narnie*, jsou před námi **nová dobrodružství, nové objevy, nová „výš a dál“**. Náš život je pouhým stínem, či předehrou úžasných událostí budoucích.
- **Dává nám dobrou naději, že se opět setkáme s těmi**, které jsme v tomto životě ztratili. Je pro nás na naší pozemské pouti útěchou, že rozdělení s našimi drahými jednoho dne skončí. A ti, kteří nás předešli, nás budou vítat s otevřenou náručí v našich nebeských příbytcích.
- **Umožňuje nám za sebou zanechat to**, co jsme v životě pokazili, ale i to, jak druzí ublížili nám. Vzkříšení je pomyslnou pečetí na dlužním úpisu, který svědčil proti nám: je to za vámi, pokud jste to vyznali a opustili, už se k tomu nevracejte! **Můžeme tedy žádat o odpuštění a sami můžeme odpouštět. Můžeme skutečně znovu začít.** A není nám už tak zatěžko mít druhé za přednější sebe sama.
- **Pokud vyznáváme, že jsme s Ježíšem zemřeli na kříži a spolu s ním povstáváme k životu věčnému** (ostatně o tom Pavel mluví ve svých listech do Korintu i do Říma), pak to má ještě jeden obrovský důsledek pro naše životy. **Pokud jsme skutečně zemřeli svým hříchům, vášním, touhám, sobectví, egoismu, pak se nás nic nemůže tak snadno dotknout.** V jistém smyslu jsme sami sobě zemřeli. **Mrtvého člověka už neurazíte**, ani mu nemůžete nijak uškodit. Ať děláte, co děláte, tomu mrtvému je to jedno. Náš život se tedy posunul (nebo posouvá) na zcela jinou úroveň, **stáváme se více svobodnějšími od sebe sama.** Nelpíme na svých zájmech. Nějak víc chápeme, že se svět netočí jen kolem nás. A o dobré věci, které přicházejí do našich životů, se rádi podělíme s ostatními.

Někdo o životě říká, že je jen hrou. Dobrá tedy, přistoupím na tento obraz a slovy hráčů ti říkám, že **pokud věříš, že Ježíš za tvá selhání zaplatil na kříži a třetího dne vstal z mrtvých, pak jsi všechno vsadil na tu jedinou správnou kartu života – srdcové eso, které svou láskou přebíjí úplně všechno: selhání, utrpení, bolest a žal. Pokud není vzkříšení z mrtvých, prohráli jsme všichni. Pokud je vzkříšení z mrtvých pravda, pak ti, kteří uvěřili, vyhráli tu nejvyšší cenu!**

Kristus vstal z mrtvých a my povstáváme k životu spolu s ním! Radujme se a veselme se, v Ježíši je naše záchrana, náš pokoj, naše naděje! Amen.

Pojďme na závěr společně ve stoje a nahlas vyznat Apoštolské vyznání víry, které nás jednak spojuje se všemi věřícími napříč časem a prostorem, ale především je nejsrozumitelnějším a nejstručnějším vyjádřením podstaty toho, čemu skutečně věříme.

Amen.

Petr Plaňanský (KS Nymburk, neděle Vzkříšení, 4. 4. 2021)

APOŠTOLSKÉ VYZNÁNÍ VÍRY

Věřím v Boha, Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země,
i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Pontským Pilátem,
byl ukřižován, umřel a byl pohřben,
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa,
sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího,
odkud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
svatých obcování,
hříchů odpuštění,
těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.